

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

SSA Agata Pyjas-Luty

w sprawie ze skargi A. S.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...]

w sprawie III APo [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 marca 2014 r.,

oddala skargę.

Uzasadnienie

Obwiniony A. S. pismem z dnia 1 lutego 2014 r. wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w związku z przebiegiem postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie III APo [...] z jego zażalenia na decyzję Prezesa Prokuraturii Generalnej o zawieszeniu w czynnościach. Według jego oceny, Sąd naruszył to prawo na skutek nieuzasadnionego odroczenia rozprawy wyznaczonej na 24 stycznia 2014 r. i niewyznaczenie, do dnia wniesienia skargi na przewlekłość postępowania, nowego terminu rozprawy. Obwiniony wniósł o: stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie i przyznanie od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 2.000 zł oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Prezes Sądu Apelacyjnego w [...] wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niezasadna.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), reguluje ona zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze.

Stosownie do art. 2 ustawy, strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (ust. 1), przy czym dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej złożoności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (ust. 2). Oznacza to, iż funkcją skargi na przewlekłość w toku postępowania jest, między innymi, wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu procesowego. Służy temu zarówno samo stwierdzenie wystąpienia przewlekłości w postępowaniu (art. 12 ust. 2 ustawy), jak i możliwość zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 ustawy).

Analiza akt wskazuje, iż zażalenie obwinionego, które stanowi przedmiot sprawy objętej skargą na przewlekłość postępowania wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w [...] w dniu 18 września 2013 r. Od tego dnia do czasu wniesienia

skargi upłynęło zatem nieco ponad 4 miesiące. W ocenie Sądu Najwyższego nie można w tej sytuacji uznać, że w dniu sporządzenia skargi wystąpiła przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...], tym bardziej, że Przewodniczący Wydziału po wpłynięciu sprawy sprawnie podejmował czynności przygotowawcze do jej rozpoznania i wyznaczył termin rozprawy już na dzień 24 stycznia 2014 r. Wbrew twierdzeniom skarżącego rozprawa ta nie została odroczone, ale nie odbyła się z uwagi na uwzględnienie przez Przewodniczącego Wydziału wniosku Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa o zmianę jej terminu, który w ocenie Sądu Najwyższego - wbrew stanowisku skarżącego – został sporządzony przez prawidłowo umocowanego pełnomocnika. W dniu 24 stycznia 2014 r. zostało przy tym wydane przez sędziego referenta zarządzenie o skierowanie sprawy do Przewodniczącego wydziału celem wyznaczenia nowego terminu rozprawy. Jak należy mniemać, nowy termin rozprawy nie został wyznaczony z uwagi na złożenie skargi na przewlekłość postępowania. Z tych względów Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do uwzględnienia skargi (por. także postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 maja 2005 r., III SPP 78/05, OSNP 2005 nr 21, poz. 347; z dnia 14 lutego 2006 r., III SPP 7/06, OSNP 2007 nr 5-6, poz. 80; z dnia 24 września 2013 r., III SPP 188/13, niepubl.) i na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy orzekł jak w sentencji.